

Żeby odpowiedzieć na to zagadnienie, warto odpowiedzieć na dwa zasadnicze pytania: **co to jest małżeństwo i czym jest żałoba?**

Kościół naucza, że małżeństwo to przymierze, przez które mężczyzna i kobieta tworzą ze sobą wspólnotę całego życia (por. KPK 1050). „Zawrzeć owo przymierze mogą mężczyzna i kobieta, ochrzczeni, wolni do zawarcia małżeństwa, którzy w sposób dobrowolny wyrażają swoją zgodę” (KKK 1625) i nie są związani poprzednim węzłem małżeńskim (por. KPK 1085.1) Przymierze ustaje wraz ze śmiercią jednego z małżonków. † Jeśli chodzi o żałobę, rozróżniamy dwie jej formy: żałoba, jako stan emocjonalny, i żałoba jako zwyczaj. Żałoba uczuciowa – jest to stan emocjonalny, który stanowi naturalną reakcję człowieka na śmierć bliskiej osoby. Odznacza się smutkiem, rezygnacją i niechęcią do kolorowych ubrań i brania udziału w jakichkolwiek rozrywkach. Czas trwania może być dłuższy, lub krótszy, w zależności od osoby i relacji z człowiekiem, który odszedł do wieczności. Żałoba uczuciowa jest odruchem serca i z niego pochodzi.

Żałoba zaś jako zwyczaj określa szczegóły okresu żałoby – czas trwania (15 miesięcy po żonie i mężu, rok po rodzicach, 6 miesięcy po dziadkach itd), pewne zakazy i nakazy (czarne chustki, ubrania, wstążki; zakaz makijażu, brania udziału w weselach, zabawach). Żałoba zwyczajowa nie jest przedmiotem Prawa i nie stanowi przeszkody do zawarcia nowego związku małżeńskiego.